

Elismerések az állománygyűlésen

Az Ativízig vezetése 2013. december 12-én tartotta meg az igazgatóság éves állománygyűlését. Dr. Kozák Péter igazgató a következő témakörökről adott átfogó tájékoztatást:

- módosuló jogszabályok, az állami és társulati művek átvétele;
- a 2013-as hidrológiai év eseményei;
- 2013. évi védelmi készülségek az Ativízig működési területén;
- az igazgatóság részvétele a 2013. évi dunai árvízvédekezésben;
- az őszi felülvizsgálat eredményei, tapasztalatai;
- a 2014. évi Intézkedési terv;
- a „Nagyvízi mederkezelési terv”;
- az igazgatóság 2013. évi költségvetésének alakulása;
- közfoglalkoztatási program az Ativízignél 2013-ban (1600-as átlaglétszám foglalkoztatása; főként az ár- és belvízvédelmi művek karbantartását végezték);
- az igazgatóság lezárult és folyamatban lévő EU-támogatású projektjei;
- központi beruházások;
- személyi hírek és
- az Ativízig nyári gyerektábor.

Az Ativízig 2012. szeptember 1-jével hatályos „Reprezentációs szabályzata” értelmében a 25 és 35 év szolgálati idővel rendelkező, az igazgatóság állományából nyugdíjba vonuló dolgozók részére az Ativízig ajándéktárgyat adományoz.

2013-ban egy arany pecsétyűrű és egy karóra talált gazdára. Igazgatósági logóval ellátott, egyedi arany pecsétyűrűt kapott *Katonáné Vörös Ilona*, aki 1975. október 11-én a Szegedi szakaszmérnökségen ügyviteli dolgozóként kezdte meg munkáját. Ezt követően részben áthelyezés, részben átszervezés folytán dolgozott a munkügyi, munkaügyi és szociálpolitikai, munkaügyi és személyzeti, majd a gazdasági osztályon. Előadó, ügyintéző, bérszámfej-

tő, végül bér- és TB-ügyintéző munkakört töltött be. Munkája elismeréseként 1986-ban Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott. Az árvízvédekezések ideje alatt végzett munkája elismeréseként többször részesült jutalomban, elismerő oklevélben. 2013-ban megkapta az Alsó-Tisza Vidékért Emlék-érem kitüntetést is. Munkáját odaadással, lelkiismeretesen végezte. Mindvégig segítőkész volt kollégáival, számos fiatal kolléganőnek adta át szakmai tudását. 38 év szolgálati idő után, 2013. augusztus 31-jén vonult nyugdíjba.

Egyedi, gravírozott karórárt kapott *Molnár Tamás*, a Hódmezővásárhelyi szakaszmérnökség gátőre. 1985. augusztus 26. napján került az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatósághoz, ahol a maroslelei brigádban kubikusként dolgozott. 1987-ben nevezték ki a vásárhelyi szakaszmérnökség 11.07. árvízvédelmi szakasz (Marosi őrzárás) nagykarikái gátőrének. Saját őrzárásában a Maros-vonalon, illetve az Alsó-Tisza több őrzárásában is több árvízvédekezésben részt vett. 1995 decemberében Gyulára vezényelve teljesített árvízvédelmi szolgálatot. 2002 augusztusában Újmohácsra, a dunai árvízvédekezésre, illetve 2006-ban a Felső-Tiszára, Ócsalánosra vezényelték át. 2010-ben az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságnál töltött 25 éves szolgálati idejére tekintettel jubileumi jutalomban részesült. A vásárhelyi szakaszmérnökségtől 28 év szolgálati idő után, 2013. október 1-jén vonult nyugdíjba.

Az állománygyűlés keretében adott át az igazgatóság vezetése két kollégának jubileumi jutalmukról szóló hivatalos iratot. *Lipcsei János*, a Szentesi szakaszmérnökség gátőre 25 éves, *Zombori Jenő*, a Műszaki Biztonsági Szolgálat szivattyútelep-kezelője 30 éves jubileumi jutalomban részesült.

Katonáné Vörös Ilona

Molnár Tamás

Az Ativízig megalakulásának 60. évfordulója alkalmából minden dolgozó emléklapot vihetett haza kitartó helytállása és áldozatos munkája elismeréseképp.

Nagyszöllösi Nóra
Fotók: Fiala Károly

FELHÍVÁS
az idei
MHT Ifjúsági
Napokra

Kedves fiatal kollégák! Felhívom szíves figyelmeteket, hogy az MHT évente megrendezett Ifjúsági Napok soron következő rendezvényének időpontja 2014. szeptember 18–19., a helyszín Mosonmagyaróvár. A rendezvényre dolgozattal és/vagy poszterrel lehet nevezni.

Aki kedvet érez magában és szeretne jelentkezni, kérem, jelezze nekem a következő e-mail-címen: zsoriedit@ativizig.hu. Az eseménnyel kapcsolatos további információk az MHT (www.hidrologia.hu) honlapján olvashatók.

Zsóri Edit
az MHT Ifjúsági tagozatának elnöke

Idei emlékérmeseink

„Mint a kígyó, sziszegve, mászva jött az óriási áradat, elfoglalta a völgyeket, aztán a dombokat.

Az éjbe betekintve a magasból, az ember nem ismerte föl a piszkos szörnyeteget: azt lehetett volna hinni, hogy az az út... De mikor aztán elkezdtek az úton hordók hemperegni, lábak nélküli lovak és borjúk csúszni, az ember hüledezve kiáltott föl.

– Az ott a víz! ...

... És amint látta az ember a magasból nyitott ablakon, hogy a sötétben fehérlő házak egyre kisebbek, alacsonyabbak lesznek, kétségtelessé vált, hogy az ott alant a víz.

Mily végtelenség telt el, míg megvirradt! És minek is virradt meg? A hajnal nem találta meg többé Szegedet... csak a romjait, amint azok apránként egy piszkos tenger iszapjává válnak.” (Mikszáth Kálmán, Szegedi Napló).

*

A Szegedi Nagyárvíz 135. évfordulójára emlékezett az Ativíz 2014. március 12-én. Sági Rajmund, az igazgatóság Árvíz-védelmi és Folyógazdálkodási osztálya munkatársa ünnepi előadásával elevenítette fel a történelmi eseményt. (Megtekinthető a http://www.ativizig.hu/vizugyimuzeum/megem_2014_sgr.aspx oldalon.)

Az Ativíz vezetése 19 éve mindig a Nagyárvíz évfordulóján adja át az Alsó-Tisza Vidékért Emlékérmeket az igazgatóság szolgálatában tartósan kiemelkedő teljesítményt nyújtó dolgozók jutalmazására. Az alapítás évétől eddig 65-en részesültek az elismerésben. A 13 jelölt közül titkos szavazással választotta ki az igazgatóság kuratóriuma azt a négy dolgozót, aki az idei évben átvette az Alsó-Tisza Vidékért Emlékérmeket.

Csúri György, a Műszaki Biztonsági Szolgálat autóvillamossági szerelője a vízügyi szolgálat kezdetét megelőző szakmai gyakorlatát is az igazgatóságnál töltötte. Az Ativíz kötelékébe 1973. július 1-jén lépett. Kezdetben az igazgatóság gépjárműveinek, földmunkagépeinek autóvillamossági munkáit végezte. A különböző szervezeti változások következtében feladata egyre inkább áttolódott a gépjárművek és az igazgatóság védelmi gépeinek (különös tekintettel a szállítható szivattyúállományának) karbantartására, üzemben tartására és üzemeltetésére. Továbbképzéssel szivattyútelepi gépkezelői jogosultságot szerzett, valamint elektronikai ismereteit bővítve kisebb erősságú feladatokat is végez az MBSZ-nél.

Az utóbbi években végzett jelentősebb munkái közé tartozik a közreműködés a Benedek-zsilip telepítésében és üzemeltetésében. Romániában, Szerbiában vízminőségi-kárelhárítási gyakorlatokon vett részt. Munkáját vezetőinek, munkatársainak elismerésével, illetve megelégedettségével végzi, többször részesült kitüntetésben, jutalomban.

Dr. Grománé Tóth Erika, a Vízrendezési és Társulati osztály osztályvezető-helyettese 1992. március 16-án került az Ativíz Víziközmű osztályára ügyintéző munkakörbe. A Pécsi Tudományegyetem Vízgazdálkodási Főiskolai Karán építőmérnöki és csatornázási-szennyvíztisztítási szakmérnöki, az Eötvös József Főiskola Műszaki Fakultásán környezetvédelmi menedzser szakmérnöki képzettséget szerzett. Részt vett a BME Mérnök-továbbképző Intézete Mérnöki tanácsadás és FIDIC szerződéses rendszer képzésén, melyet sikeres vizsgával zárt.

Az elmúlt évek alatt ügyintézői, területi felügyelői, osztályvezető-helyettesi, osztályvezetői munkakörökben dolgozott, 2001-ben tanácsosi címet kapott. Fő feladata a belvízvédelmi vízhasznosítási művek üzemelése, fenntartása, fejlesztése és védelme, a belvízmentesítés és belvízvédekezés, aszálykárelhárítás, a síkvidéki vízrendezés kapcsán adódó szakmai feladatok ellá-

A képen az idei emlékérmesek (balról jobbra: Csúri György, Katona Kiss Gyula, dr. Grománé Tóth Erika és Herczeg Zoltán)

tása, a belterületi vízrendezési feladatok végzése. Az igazgatóság tudományos és fejlesztési feladataiban magas fokú szakmai munkát végez. Közreműködik a vízgazdálkodási tervek és koncepciók elkészítésében, együttműködik a helyi önkormányzatokkal, víziközmű- és vízgazdálkodási társulatokkal a környezetvédelmi és vízgazdálkodási feladatok megoldásában. Ellátja a védelmi szervezeti beosztásban foglalt feladatait, illetve eseti vezénylés alapján részt vesz az árvíz- és belvízvédelmi munkákban.

Munkáját mindig rendkívüli pontossággal, precizitással végzi, kollégái és vezetői nagy megelégedésére.

Herczeg Zoltán, a Szentesi szakaszmérnökség árvízvédelmi ügyintézője 1973. augusztus 8-án került az Ativíz Szentesi szakaszmérnökségére, ahol az öntözési szakágazatnál látott el vízrajzi feladatokat. 1979-ben építésvezetőnek nevezték ki. Emellett 1980-tól végezte a szakasztechnikusi, valamint szakaszvédelem-vezetőhelyettesi teendőket. 1996-tól napjainkig az árvízi technikus munkakör mellett az öntözés- és üzemelésirányítást, az igazgatóság saját kivitelezésében készülő munkáinál a műszaki vezetést, a külső kivitelezők által végzett munkák során műszaki ellenőri tevékenységet is végez a Szentesi szakaszmérnökség területén.

Munkaköréből adódóan a szakaszmérnökség mindkét árvízvédelmi szakaszán részt vett már számtalan védekezésben, így a 2000. évi rendkívüli árvíz alatt a Hármas-Körösön a 11.08. Szent-öcsödi, 2006-ban a Tiszán a 11.05. Mindszent-szentesi árvízvédelmi szakaszon végzett kiemelkedő munkát, mint szakaszvédelem-vezetőhelyettes.

A védekezések során és a mindennapi munkában adódó problémákat is kitűnő érzékkel, a lehető legrövidebb időn belül képes felszámolni, megoldani, melyekhez adott esetben új ötleteket, nem megszokott módszereket is alkalmaz.

Katona Kiss Gyula, a Hódmezővásárhelyi szakaszmérnökség gátőre 1990. december 3-án az Ativíz Hódmezővásárhelyi szakaszmérnökségének 11.04.06-os Mártélyi őrjárásában kezdte meg gátőri tevékenységét. 1991-ben elvégezte a gát- és csatornaőri tanfolyamot, szolgálata alatt több nagy árvízi védekezésben is részt vett. Az 1999-ben történt súlyos sérülésekkel járó balesete után sem kért mentességet semmilyen feladat alól; munkáját mindig pontosan, precízen, magas színvonalon, megbízhatóan végezte.

A Hódmezővásárhelyi szakaszmérnökségen a Mártélyi őrjárás hosszú évek óta biztos pont a védekezéseknél, a közfoglalkoztatásban, a természetvédelekkel, erdészekkel, önkormányzatokkal való együttműködésben. Pozitív hozzáállása és tapasztalata nagy segítség a mindennapi munkában – mind a vezetésnek, mind a gátőri állománynak. Munkája elismeréséül, többször részesült jutalomban.

Nagyszöllösi Nóra
Fotó: Fiala Károly

Befejeződött Csongrád árvízvédelmi fejlesztése

Több mint négy év kitartó munkájának eredményeként (2010. március 10–2014. április 24.) idén befejeződött a csongrádi partfal fejlesztése. A beruházás 1 milliárd 508 millió 347 ezer 872 forintból valósult meg, amelyet az Európai Kohéziós Alap és Magyarország költségvetése társfinanszírozásban biztosított.

A Tisza jobb partján, a Csongrádi árvízi öblözetben négy település fekszik, hármát (Csanytelek, Felgyő, Tömörkény) közvetve, Csongrád városát pedig közvetlenül érintette a projekt.

2006-ban rekord nagyságú árvíz sújtotta az Alsó-Tiszát. Már a 2000. évi árvíz is súlyos problémákat okozott Csongrád városában, ahol a település gyakorlatilag ráépült a Tiszára, s az árvízszint a város házainak tetővonalával egyezett meg (felső képünkön). A hatalmas víznyomás hatására fakadóvíz jelent meg, mely épületeket öntött el, rongált meg. A védekezési beavatkozások eredményeképpen 78 fő - és melléképületet kellett lebontani a gát mentén.

A 2006-os árvízszint 40 cm-rel haladta meg a 2000. évit. A 2006-ra részben kiépített árvízvédelmi rendszer jól vizsgázott; bebizonyította, hogy a megkezdett beruházást be kell fejezni, mivel az árvízszintek fokozatos emelkedésével járó veszélyhelyzetet csak megfelelően, s teljesen kiépített árvízvédelmi művel lehet hatékonyan elhárítani. A beruházás megvalósítása több ok miatt is rendkívül fontos volt. Csongrád város belterületi szakaszán az árvízvédelmi rendszer közel 120 éves burkolata elavult, tönkrement, a töltés vízzáróságát már nem biztosította. A Tiszán 1999 és 2000 tavaszán, valamint a 2006-os rekord árvíz idején levonult árhullámok, valamint a védelmi munkálatok rendkívüli mértékben igénybe vették a város közel 6 km-es, zömmel téglá és betonburkolatos védvonalát. Ezen árvizek kárai és tapasztalatai rámutattak arra, hogy az árvízvédelmi és folyószabályozási fejlesztések folytatása szükséges. Nem volt tehát kérdéses, hogy az elmúlt években megépített mintegy 2000 méter hosszú partfal befejező, mintegy 680 méteres, aláüregelődött, megrogyott szakaszát is le kell bontani és újjá kell építeni.

Azonban a védekezések során problémák nemcsak a töltéstestben keletkeztek. A keskeny – néhol csak 10 méter széles – hullámtér és a mélyülő folyómeder miatt a töltés állékonysága sem elégítette ki az erre vonatkozó előírásokat. Az elmúlt évek árvizeinek hatására a töltés közvetlen előterében több helyen partbecsúszás keletkezett, melyek az árvízvédelmi biztonságot már közvetlenül is veszélyeztették. Ezek a káros változások rávilágítottak arra, hogy a folyómederben további állékonyságnövelő beavatkozásokat kell végezni.

Mindezekon kívül az árvízvédelmi adatközlési infrastruktúra is hiányosságokkal küszködött, így az szintén fejlesztésre szorult a projekt keretében. A hírközlési hálózat megújításával, távközlési és informatikai eszközök, szoftverek beszerzésével az elavult árvízvédelmi analóg rendszert digitális váltotta fel.

A projekt építési feladatainak megvalósítására több alkalommal közbeszerzési felhívást kellett kiírni, amelyek közül négy eljárás eredménytelenül zárult. Az ötödik, végül eredményes tendernek köszönhetően választódott ki a nyertes ajánlattevő. A generálkivitelezési feladatokra a Zsurnó Konzorcium (Kötiviép'B Kft, Közgép Zrt., Hídépítő Special Kft.) kapott megbízást. A kivitelezés közel 16 hónapot vett igénybe. A beruházás kiviteli terveit a K&K Mérnöki Iroda Kft. készítette.

A beruházás főbb beavatkozásai a következők voltak:

ÁRVÍZVÉDELMI RENDSZER FEJLESZTÉSE

– Vízáró rézsűburkolat építése

a 84+822-85+505 tkm szelvények között, 683 fm hosszban

A meglévő vízdoldali rézsűburkolat elbontása után, az 1:1 ré-

szűhajtású töltéstestre fektetett, átlagosan 5 cm kiegyenlítő aljzatbeton rétegre 20 cm vastag vízzáró vasbetonszerkezet került (középső képünkön). A meglévő téglaburkolat habvetőinek magasságában bebetonozott téglaburkolat készült. Az új burkolat kiépítési magassága: MÁSZ+1,0 m.

– Parapetfal építés 84+822-85+505 tkm szelvények között 683 fm hosszban

Az új burkolatra 83 cm magas parapetfal épült falazottan, fagyálló téglából. Az új burkolatban a meglévő lépcsőket bekötő szárnyfalakkal vízzáró módon építették át. A parapetfal megépítése után a töltéskoronán való közlekedés biztonságossá vált. Az új létesítmény a töltéskorona-szintet esetlegesen meghaladó árvízszinttel szemben további magassági biztonságot nyújt (alsó képünkön).

(Folytatás a 4. oldalon)

Befejeződött Csongrád árvízvédelmi fejlesztése

(Folytatás a 3. oldalról)

– Meder- és partállékonyság növelése a Tisza folyó jobb parti 244,550–245,450 és 245,930–246,970 fkm szelvényei között

A meder- és partállékonyság növelése során a kisvízi beavatkozások két építési ütemben valósultak meg. Első ütemben a korábbi folyószabályozási beavatkozások megerősítésére és a mederki-mélyülések feltöltésére kisvízi lábazati kőszórás és kőpadka készült (képünkön). Egyes szakaszokon további leterhelő, illetve megtámasztó kőszórás készült. A második ütemben mederrézsút támasztó és leterhelő kőszórás készült a meder legmélyebb pontjáig. A beépített kőmennyiség 39.000 m³ volt.

– Parti sáv rendezése a Tisza folyón

a jobb part 244,100–247,000 fkm között

Az elhanyagolt és esztétikailag is kifogásolható, jellemzően fás- és lágyszárú, spontán módon kialakult növényzetet kiírtották. A mederrézsún, a partélen és a változó szélességű parti sávon teljes hosszban gaztalanítás, cserje- és bozótirtás történt, egyes helyeken partvédelmi célú bokorfűzes telepítése mellett. Az üdülők környezetében, az idős nyárfásban fakitermelés volt szükséges, amelyet új erdő ültetése követett.

– Terelőmű átépítése

és az alatta lévő partbiztosítás megerősítése

A meglévő terelőművet visszabontották, majd az új, „felfelé” dőlő terelőmű a parttal 60 fokos szöveget bezárva épült meg. A terelőmű alatti partbiztosítást megerősítették LMA 10/60-as vízépítési termékkőszórással.

– Szivárgó átemelő létesítése

A további fakadóvíz-veszély elkerülése érdekében a korábban kiépített szivárgóra egy új átemelő akna épült, amely a meglévő dréncső-hálózatra csatlakozik és a mentett oldali fakadó vizeket gyűjti össze és juttatja a Tiszába.

VÍZRAJZI LÉTESÍTMÉNY FEJLESZTÉSE

– Csongrádi monitoring állomás korszerűsítése

Az operatív kárelhárítási tevékenységek nagyobb időelőnyének elérése érdekében távjelző rendszer kiépítése valósult meg. A vízmennyiség- és vízminőség-mérések automatizálása mellett, a jelenlegi hidrológiai állomás megbízhatóságának növelése érdekében ultrahangos vízhozammérő berendezés, valamint vízminőségmérő szenzorok beépítésére került sor.

– Hírközlési hálózat fejlesztése,

távközlési és informatikai eszközök, szoftverek beszerzése

A csongrádi vízügyi telefonközpont fejlesztése, valamint számítógép, szerver és szoftver beszerzése történt meg.

A projekt műszaki átadásával egy hosszú, másfél évtizedre visszatekintő beruházási folyamat zárult le megnyugtató módon. Közel 18 ezer ember élet- és vagyónbiztonsága növekedett jelentős mértékben. Az öblözetet védő árvízvédelmi rendszer kiépítettsége tovább nőtt, a Tisza menti töltésre vonatkozóan kijelenthetjük, hogy teljes mértékben kiépült és megfelel a magassági és állékonysági kritériumoknak!

Az árvízvédekezés költségeit ezen a belterületi szakaszon közel 20 %-kal csökkentheti a megújult árvízvédelmi rendszer a jövőben. Mindemellett a XXI. század igényeit kielégítő árvízvédelmi infrastruktúra pénzben nem kifejezhető biztonságot és megbízhatóságot, kiegyensúlyozott munkafeltételeket nyújt a védekezésben résztvevő kollégáknak.

Természetesen a fejlesztések az Alsó-Tisza mentén nem fejeződtek be e beruházás átadásával. További fejlesztések vannak folyamatban, valamint kimunkálás alatt lévő tervek várnak a megvalósításra a 2014–2020-as uniós költségvetésre alapozva.

Meg kell említeni a „11.06-os árvízvédelmi szakasz komplex fejlesztése” című projektet, amely a Tisza bal partján elterülő Torontáli öblözetünket védi, s szintén a teljes árvízvédelmi infrastruktúra megújítását célozza a csongrádi fejlesztéshez hasonlóan. Másik példaként említhetjük a szegedi partfal átépítését és megerősítését szolgáló projektet, amely Szeged belterületén egy új és modern mobil árvízvédelmi rendszert fog a gyakorlatba ültetni, ezzel is bővítve az árvízvédekezés hatékony módszereit a térségben.

Frank Szabolcs

(A fotók a szerző felvételei)

Bemutakozik Máriás Ferenc

Máriás Ferenc vagyok, harmadik éve dolgozom az igazgatóságnál, így elmondható, hogy bemutatkozásom elkerülhetlenné vált.

Törzsgyökeres mindszenti gyerek vagyok, a helyi általános iskola elvégzése után Szentesre jártam középiskolába, biokémia szakra.

Innen utam az Eötvös József Főiskola Építőmérnöki Karára vezetett, ezt az egykori földrajz tanárom ajánlotta.

A vízépítési tárgyakat a főiskola alatt igen érdekesnek és kézzelfoghatónak találtam, s meg is szerettem azokat. A felsőfokú tanulmányaim utolsó évében lehetőségem nyílt arra, hogy az ár- és belvízvédelmi szakmérnöki képzést az alapdip-

lomámmal párhuzamosan végezzem. Jelenlegi kollégáimat is a szakmérnökképzésen ismertem meg.

Nyári gyakorlatomat is az igazgatóság egységeinél töltöttem.

Ma az Ativízigen belül a Szentesi szakmérnökséget „erősítem”, mint vízgazdálkodási referens.

Szabadidőmben szeretem járni a vidéket és a természetet (ez szerencsére a napi feladataim közé is tartozik) – terepjáróval és Enduróval egyaránt.

Mindezek mellett – ha csak tehetem – utazom valamerre a barátaimmal. Szeretek úton lenni.

Amennyiben rátalálok egy jó könyvre, úgy arra is szívesen szakítok időt.

Védettségi plakettet kapott a Tápéi szivattyútelep

Az Ativízig a Dél-Alföldi Operatív Program keretében mintegy 700 millió forintos támogatásból valósította meg a „Tápéi belvíz-öblözet korszerűsítése I. ütem, a Tápéi szivattyútelep rekonstrukciója” c. projektet. A munkálatok elsődleges célja a szivattyútelep vízszállító képességének növelése, a keletkező vizek folyamatos átemelésének biztosítása, ezáltal a csapadék- és belvizek levonulási idejének és a belvízi kockázatoknak csökkentése volt. Az 1929-ben épült eredeti, patinás szivattyúház meghagyásával történt a szivattyútelep kapacitásának fejlesztése. Az utókornak építésben hagyott, muzeális gépészeti építmény a projekt megvalósulását követően az Épületgépészeti Múzeumtól bronz „Védetté nyilvánító plakettet” kapott. Ezt az Ativízig igazgatója, *dr. Kozák Péter* és a múzeum igazgatósági tagja, *Hoffmann László* avatta fel a szivattyútelepen (*jobb oldali kép*). Az ünnepi esemény díszvendége volt *Schlick András* (lent, jobbra), a Schlick-gyár alapítójának, *Schlick Ignác*nak a dédunokája. **Nagyszöllősi Nóra**

Nyári közfoglalkoztatási rekord

A 2014-es év első felében négy közfoglalkoztatási program futott az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság lebonyolításában.

Egy véget érő téli, egy kezdődő nyári, a Vízügyi Hatóság munkáját segítő Országos Közfoglalkoztatási Program (OKP), valamint a bio- és megújuló energiafelhasználási mintaprogram. A két utóbbi szerényebb volumenű, 7, illetve 4 ember foglalkoztatását teszi lehetővé 7 és 12 hónapon keresztül.

A nagy foglalkoztatási differencia a téli és a nyári közfoglalkoztatási program között mutatkozik.

A 2013. november 1-jén kezdődött és 2014. április 30-án véget ért téli átmeneti közfoglalkoztatási program során igazgatóságunk átlagban 923 közfoglalkoztatott munkába bevonását vállalta, melyet 924 dolgozó foglalkoztatásával sikeresen telje-

sített. A vállalt átlaglétszám 30 %-a (312 dolgozó) vett részt oktatásban, ők mindannyian sikeresen teljesítették a tanfolyamokat.

Legtöbbször az Alapkompetencia-fejlesztés tanfolyamot végezték el, de népszerűek voltak a szakmai képzések is, melyek a Védelmi célú erdősávok, energiaerdők telepítője, fenntartója, az Építőipari ismeretek, valamint az Építő- és anyagmozgató gépkezelői (Földmunka-, rakodó- és szállítógép-kezelő) szakirány formájában valósultak meg.

A képzésekbe nem csak a fizikai állományt szándékoztunk bevonni, hanem az adminisztratív munkakörben dolgozó személyeket is: ezt társadalombiztosítási ügyintéző tanfolyam formájában tettünk lehetővé.

Az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság – köszönhetően a szakaszmérnök-

ségek, a Műszaki Biztonsági Szolgálat, valamint a munkaügyi központi dolgozók kitartó munkájának – sikeresen teljesítette az oktatási létszámtervezetet, ezzel hozzájárult ahhoz, hogy 312-en olyan tudást szerezzenek, amit a későbbiekben az elsődleges munkaerőpiacon is kamatoztatni tudnak.

2014. május 1-jén egy újabb kihívás elé érkezett az Ativízig. Az eddigiek során soha sem tapasztalt, rekordnak számító, 1900 dolgozós közfoglalkoztatotti átlaglétszámot vállalt 2014. szeptember 30-ig.

A közfoglalkoztatási program haszna mind a társadalom, mind igazgatóságunk számára tagadhatatlan, az eredmények jól láthatóak. Július közepén már naponta több mint 2100 személyt foglalkoztattunk, és még további 150 ember felvétele szükséges.

Dobos Péter–Herceg Árpád

Árvízi veszélyeztetettség Magyarországon

Árvízi kockázatkezelési és nagyvízi mederkezelési tervek bemutatás országos konferenciasorozat megrendezését kezdeményezte az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) azzal a céllal, hogy megszerezze a végrehajtandó feladatok társadalmi támogatottságát. Az Országos Vízügyi Főigazgatóság, a Vízügyi Tudományos Tanács, illetve az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság szervezésében 2014. június 19-én Szegeden a megyeházán tartották az „Árvízi veszélyeztetettség Magyarországon 2014” c. tanácskozást, mely a konferenciasorozat harmadik állomása volt.

Árvízi kockázatkezelés

A 2000-es évek nagy árvizei rámutattak arra, hogy az árvízvédelmet európai szinten is kezelni kell. Nem lehet egy-egy tagállam kizárólagos belügye, tekintve hogy a szükséges beavatkozások hatása átfel az államhatárokon. Ezért született meg az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK sz. „Irányelv az árvíz kockázatok értékeléséről és kezeléséről” szóló útmutatása.

Magyarország számára különösen fontos ez az irányelv, mivel az ország árvízi veszélyeztetettsége arányaiban igen jelentős, s így a védelmi kiadások is sokkal magasabbak, mint az EU többi tagállamában. Az irányelv lehetővé teszi az országok árvízi veszélyeztettségének összehasonlítását, mellyel alkalmat ad a versenyhátrány ki-egyenlítésére.

Az *árvízi kockázatkezelési projekt* (ÁKK) hozzájárul a magyarországi árvíz-kockázatok értékeléséhez és kezeléséhez – összhangban az EU irányelvével – az árvíz-ekkel kapcsolatos, az emberi egészségre, a környezetre, a kulturális örökségre és a gazdasági tevékenységre gyakorolt káros következmények csökkentése érdekében.

A pályázati konstrukció három ütemű:

- I. ütem: előzetes árvízi kockázateértékelés – az országos helyzet feltérképezése, metodika kialakítása (megvalósult);
- II. ütem: veszélytérképek és kockázati térképek – vagyis a veszély helyének és nagyságának beazonosítása (megvalósult);
- III. ütem: stratégiai szintű árvíz kockázat-kezelési tervek készítése – vagyis a szükséges beavatkozások meghatározása (folyamatban, az EU által kötelezően előírt határidő: 2015. dec. 22.).

Jelenleg a konstrukció III. ütemében véglegesülnek az előzetes veszély- és kockázati térképek, valamint elkészülnek a

stratégiai kockázatkezelési tervek az ország 17 tervezési részegységére vonatkozóan.

A térképezési és tervezési munka egy-egy szerkezetű végrehajtását az Árvízi Kockázati Információs Rendszer (ÁKIR) biztosítja. A III. ütemhez közvetlenül kapcsolódó, az árvízi kockázat csökkentését szolgáló tevékenységek:

- Kockázatok elemzése ár-, belvízi veszély- és kockázati térképek készítésével a vízgyűjtők és részvízgyűjtők árvizek (és belvizek) által jelenleg és a jövőben fenyegetett, az előzetes kockázatbecslés által meghatározott területein (ÁKK I. Metodika alapján)

- Kockázat-kezelési tervek készítése a vízgyűjtőkön és a részvízgyűjtőkön (megelőző intézkedések meghatározása, védelmi intézkedések meghatározása, védekezési felkészültséget javító intézkedések)

- Nagyvízi mederkezelési tervek készítése
- Lokalizációs tervezés

- A közvélemény tájékoztatása, a társadalmi konzultáció lefolytatása

Nagyvízi mederkezelés

A folyók nagyvízi medrének kezelése több cél összehangolását igényli. A célrendszer tartalmát a folyó tulajdonságainak a társadalom életében és jövőjében érvényesülő szerepe jelöli ki, hogy a folyó:

- ne okozzon az érintett lakosság számára vállalhatatlan élet- és vagyónkockázatot;

- maradjon természetes élőhely és tájalkotó érhálózat;

- legyen forrása a társadalom anyagi és szociális szükségletei kielégítésének.

A nagyvízi medernek ezért alkalmasnak kell lennie:

- természetes hidrológiai szerepére, azaz a víz, a jég és a hordalék levezetésére;

- a tájban honos élőszervezetek fejlődésére;

- a víz és a partok emberi használatára.

Mindezekben belül a *nagyvízi mederkezelési terv* fő feladata a folyó nagyvízi medrének kezeléséhez, használatához és hasznosításához szükséges árvízvédelmi előírások megállapítása – azaz a természetes hidrológiai szerep biztosítása.

A nagyvízi mederkezelési tervek előkészítése jelenleg országos program keretében van folyamatban.

A hullámterek beépítettségi és növényzetborítottsági viszonyai, és a nagyvízi mederben tervezett fejlesztések is kihatnak a folyók árvízi vízszállítására, esetlegesen

vízvisszaduzzasztást eredményezve. E felvetés igazolása érdekében Szeged megyei jogú város megbízásából – az Ativízig közreműködésével – a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszéke elkészítette „A Tisza folyó Szeged város közigazgatási területén elhelyezendő nagyvízi medrének hidromechanikai vizsgálata” című kutatási jelentést. E dokumentum eredményeire alapozva az Ativízig elkészített egy Nagyvízi Mederkezelési Mintatervet (továbbiakban: NMMT) Szeged közigazgatási területére vonatkozóan.

Az NMMT alapvetően hármas tagozódású:

a) Első fejezete a meglévő állapot bemutatásával foglalkozik.

b) A második fejezet az alapozó vizsgálatokról szól.

c) A harmadik fejezet összefoglalja az NMMT lényegét a vizsgálatokra épülő előírások megfogalmazásának formájában.

Mindezen leíró részek megértését és alkalmazását műszaki rajzi mellékletek segítik.

Az Ativízigen kívül a győri és a miskolci vízügyi igazgatóság készített mintatervet, melyek alapjául szolgálnak az ország területén jelenleg készülő 67 nagyvízi mederkezelési terv elkészítéséhez.

A rendkívüli árvizek történetében példátlan gyorsasággal egymást követő, és a korábbi vízszintmagasságokat rendre meghaladó árvizek azt bizonyítják, hogy az árvízvédekezés hagyományos eszközei lassan elavulnak. Az árvizek elleni további sikeres védekezéshez – elsősorban a megelőzés területén – új eszközök keresése szükséges. Ezt igazolja az a tény is, hogy az árvizek során érkező víztömegek nagysága ugyan nem növekszik, azonban a levonulásuk következtében kialakuló tetőző vízállások rendre emelkednek. Annak érdekében, hogy ez a kedvezőtlen folyamat ne folytatódjon, és az ármentesített területen élők, gazdálkodók árvíz általi veszélyeztetettsége se nőjön, a nagyvízi mederkezelés (a folyók, vízfolyások által árvíz idején szokásosan elöntött és ezáltal az árvízi víztömegek levezetését biztosító területek használatára vonatkozó szabályozás) fejlesztése szükséges.

A nagyvízi mederkezelési tervek készítése során – a településrendezési tervekben rögzített és kialakult területhasználatok figyelembevételével – az árvízlevezetés fizikai törvényszerűségein alapuló szabályozás megalkotása a cél. Ezért a nagyvízi mederkezelési terv hidrodinamikai számítások segítségével kijelölt zonációt vezet be a

Árvízi veszélyeztetettség Magyarországon

legszigorúbb építési tilalomtól az enyhébb előírásokig, de mindenképpen vízügyi szakmai hozzájáruláshoz kötötte. A bevezetendő rendelkezés legfontosabb eleme, hogy rendszeressé teszi a nagyvízi meder állapotának ellenőrzését, mely a kedvező állapot fenntartásához szükséges intézkedések meghatározását segíti. A vízügyi szakemberek határozott és szakmailag széleskörűen megalapozott meggyőződése, hogy a jövőben így elkerülhetővé válnak azok a katasztrófák, amelyek az árterüktől megfosztott folyók mentén történtek az elmúlt évtizedekben.

A hatékony nagyvízi mederkezelés megvalósítása, a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés és az árvízi kockázatok kezelése terén elért eredmények az árterületen élők, gazdálkodók és vállalkozók számára kedvező természeti állapotú, hosszútávon tervezhető és biztonságos környezetet nyújtanak.

Árvízvédelmi konferencia

Az „Árvízi veszélyeztetettség Magyarországon 2014” konferencia szegedi eseményén dr. Kozák Péter, az Ativízig igazgatója, dr. Polner Eörs, a Csongrád megyei Kormányhivatal főigazgatója, dr. Solymos László, Szeged megyei jogú város alpolgármestere és dr. Váradi József, a Vízügyi Tudományos Tanács elnöke osztotta meg üdvözlő gondolatait a 100 tagú hallgatósággal. A köszöntők után az országos, majd a helyi vonatkozású szakmai előadások következtek.

Árvízi veszély- és kockázati térképezés (EU-jelentés) címmel a VIZITERV ENVI-

RON Kft. munkatársa, *Bálint Márton*, a MÁSZ meghatározásának tapasztalatairól *Krámer Tamás*, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszékének munkatársa tartotta meg prezentációját. Az első rész zárásaként *Göncz Benedek*, az Országos Vízügyi Főigazgatóság Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Főosztályának főosztályvezetője a nagyvízi mederkezelési terv készítésének szükségességéről és a tervezési folyamat jelenlegi állásáról számolt be.

A szünetet követő második részben az Alsó-Tisza szakasz levonulási sajátosságait *Fiala Károly* osztályvezető ismertette. Belvízi veszély- és kockázattérképezés az Alsó-Tiszán címmel *Kádár Mihály* műszaki igazgatóhelyettes tartotta meg előadását, végül a nagyvízi mederkezelési tervezés témakörében a szegedi mintaterv tapasztalatairól *Borza Tibor* osztályvezető számolt be.

A konferencia zárásaként *Göncz Benedek* összefoglalta, hogy a vízügyi ágazat, illetve az Ativízig is nagyon komoly szakmai munka előtt áll, melynek magas színvonalú végrehajtása nemcsak elvárás, hanem kötelesség is az ország és az Alsó-Tisza ártéri öblözeteiben élők biztonsága érdekében.

A szegedi szakmai tanácskozás iránt érdeklődők nagy száma arra enged következtetni, hogy a konferenciasorozat megszervezése indokolt, mely várhatóan eléri célját, azt, hogy a vízügyi szolgálat megszerezze az előtte álló feladatok végrehajtásához a megfelelő társadalmi támogatottságot.

Borza Tibor–Sári Csaba

Borza Tibor

Göncz Benedek

(Fotók: Fiala Károly)

Vízgyűjtő-gazdálkodási tervek felülvizsgálata 2014–2015

Magyarország első Vízgyűjtő-gazdálkodási Terve (VGT) 2010 áprilisában készült el, melyet először a 1127/2010. (V.21.), majd a 1042/2012. (II.23.) Korm. határozattal hirdettek ki hazánkban. A VGT-t a Víz Keretirányelv (VKI) előírása szerint hatévente felül kell vizsgálni, s a felülvizsgálatot, azaz a második Vízgyűjtő-gazdálkodási Tervet 2015. december 22-ig kell elkészíteni. Az idő rendkívül szoros, hiszen a tervezés során kötelező elem a társadalom bevonása, mely egy-egy munkafázist követően hat hónapos egyeztetési időszakot jelent a tervezési munkában.

Az Európai Környezeti Ügynökség vízkészletek állapotáról szóló jelentése és a bizottsági értékelés egyetért abban, hogy a VKI szerint előírt jó állapotot az „uniós vizek” valószínűleg kevéssel több mint felénél (53 %) fogják elérni 2015-ig. Ezért további intézkedésre van szükség az uniós vizek megóvása és javítása érdekében. A VGT felülvizsgálatának célja a felszíni és a felszín alatti vizek megóvása, védelme és kezelése legjobb gyakor-

latának folytatása és környezeti célkitűzések teljesítése. A VGT felülvizsgálata során kötelezően beépítendő további tartalmi elemek a következők:

- A vízgyűjtő-gazdálkodási terv előző változatának közreadása óta végzett változtatások, korszerűsítések összefoglalása;
- A környezeti célkitűzések elérése irányában tett előrehaladás számbavétele, továbbá az előző terv időszakára vonatkozó monitoring eredményeinek térképi bemutatása és részletes indoklás minden olyan környezeti célkitűzéshez, amelyet nem lehetett elérni;
- Az előző vízgyűjtő-gazdálkodási tervben előirányzott, nem végrehajtott intézkedések összefoglalása és a végrehajtás elmaradásának indoklása;
- A vízgyűjtő-gazdálkodási terv előző változatának közreadása óta elfogadott közbenső intézkedések összefoglalása;

(Folytatás a 8. oldalon)

EU-s kötelezettségünk

Vízgyűjtő-gazdálkodási tervek felülvizsgálata 2014–2015

(Folytatás a 7. oldalról)

– A 2006/118/EK irányelv, illetve a felszín alatti vizek védelméről szóló külön jogszabály szerint megállapított küszöbértékeket érintő változásokról szóló jelentés;

– Ún. emissziós leltár összeállítása a kibocsátások, bevezetések és veszteségek nyilvántartása érdekében.

Természetesen a VGT-tervezés során más, párhuzamosan futó, szintén EU-kötelezettség végrehajtásaként megvalósuló tervezési feladatok összhangját biztosítani kell. Így az első árvízcockázat-kezelési tervek (ÁKK) kidolgozását és a nagyvízi mederkezelési terveket is a VGT-vel összhangban kell végrehajtani. A tervezési munka során szükséges lesz a szakágazati osztályokkal és szakmérnökségekkel az egyeztetés. Ebben kérjük minden érintett kolléga közreműködését.

Az előző VGT tapasztalatait beépítve, valamint a bizottság ajánlásait is figyelembe véve a felülvizsgálati folyamat lépésről-lépésre halad az OVF koordinálásában és a vízügyi igazgatóság-

gok bevonásával. A munkát a 2014. július 2–3-án Szegeden megrendezett Magyar Hidrológiai Vándorgyűlésen külön szekcióban is részletesen ismertették kollégáink.

Néhány fontosabb dátum a tervezés kapcsán:

– 2014. december 22. (6 hónap társadalmi konzultáció szükséges) – VGT2 kézirat elkészülte;

– 2015. június 22. (6 hónap társadalmi konzultáció szükséges) – VGT2 kézirat javítása;

– 2015. december 22. – a felülvizsgált és korszerűsített VGT2 közzététele;

– 2016. március 22. – a VGT2 megküldése a bizottságnak és kihirdetése magyar jogszabályban.

A téma iránt mélyebben érdeklődők számára ajánlom azt a weboldalt, ahol az első VGT teranyagai, a vonatkozó jogszabályok és más érdekességek is találhatóak:

www.vizeink.hu

Priváczkíné Hajdu Zsuzsanna

Egy igazi úriember emlékére

Sajnos, tudtuk, hogy beteg, kórházban volt, mégis szomorú váratlansággal ért a hír, hogy *Kardos Imre* nyugalmazott igazgatóhelyettes, főmérnök 2014. január 19-én elhunyt.

Kardos Imre okleveles mérnök, okleveles gazdasági mérnök tevékenységét teljes szolgálati ideje alatt (1957–1991) az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóságon (Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságon) végezte.

A Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedési Kar gazdasági szakán 1957. július 17-én szerezte meg diplomáját. Ezt követően pályakezdőként a Hódmezővásárhelyi szakmérnökség építészvezetőjeként, beosztott mérnökeként dolgozott.

Kiemelkedő szakmai felkészültsége, jó szervezőkészsége alapján fiatalon vezetővé vált, így nevezték ki a Szegedi szakmérnökség helyettes vezetőjének 1959. november 1-jétől. 1965-től 1971-ig osztályvezetőként (Vízrendezési és Árvízvédelmi osztály) szakágazati tervezésekkel, védelmi művek beruházásaival, építésével, üzemeltetésének irányításával és ellenőrzésével foglalkozott.

1971–1991 között az igazgatóság műszaki igazgatóhelyettes főmérnöke volt. E minőségben a vízgazdálkodás minden ágának tervezését, fejlesztését, üzemeltetését, működését irányította és ellenőrizte, jól hasznosította mérnök-közgazdászai képesítését is. 34 évi vízügyi szolgálat után 1991. december 28-án vonult nyugdíjba. Önmagával és munkatársaival szemben igényes,

követelményeket támasztó vezető, felelősségvállaló irányító, tárgyaló partnereivel határozott, de udvarias ember és elismert szaktekintély volt.

Kardos Imre

Mérnöki és szakirodalmi tevékenysége az árvíz- és belvízvédekezés végrehajtási és fejlesztési témaköréhez kapcsolódik, fontos szerepet vállalt a vízgazdálkodási társulatok fejlesztésében. Több írása jelent meg az 1970. évi Alsó-Tisza-vidéki árvízvédekezésről, Szeged város árvízvédelméről, az 1970-es partfal építéséről, s a Matyéri többcélú belvíztározóról és evezős pályájáról.

Gazdasági munkája mellett széleskörű társadalmi tevékenységet is folytatott.

Tagja volt a Csongrád megyei Műszaki és Kommunális Bizottságnak, a Csongrád megyei Környezetvédelmi és Vízhasznosító Bizottságnak, a MEDOSZ Központi vezetőségének, a MEDOSZ Vízügyi Szakosztályának és a Hidrológiai Társaság Csongrád megyei szervezet vezetőségének.

A Magyar Mérnökakadémiára Csongrád megyei szervezetének alapító tagja, majd ügyvezetője az elnökségnek.

1993-ban november 14-én volt az ország máig egyetlen mérnökakadémiájának avatása, melynek előkészítésében, kezelésében fontos szerepet játszott.

Kardos Imre volt a Csongrád megyei Mérnökakadémia felügyelő bizottságának első elnöke.

2000. május 8-án elsőként vette át a Csongrád megyei Mérnökakadémia Alkotói Díját. 2007 májusában a Magyar Mérnöki Kamara tiszteletbeli tagjává választották.

Gazdasági és társadalmi munkája elismeréséül a következő magasabb kitüntésekben részesült: Munka Érdemrend ezüst fokozat (1970, 1980); Kiváló Munkáért (1964, 1973, 1978, 1987); Árvízvédelemért Érem (1966, 1967, 1970, 1980); Kiváló Dolgozó (1960, 1962, 1967, 1968, 1970); Csongrád Megyei Alkotó Díj (1986); Pro Aqua Díj (1992); Magyar Hidrológiai Társaság tiszteletbeli tagság (1996).

Utolsó útjára sok régi kolléga, aktív dolgozó, ismerős és barát kísérte el.

Imre Bátyám! Öszinteséged, mindig segítő szándékod, kiváló személyiséged emlékét örökre megőrizzük.

Kurucz Gyula

Fél év alatt 3,5 milliárd forintnyi gyarapodás

Aktualitások uniós projektjeinkről

Az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság projektmegvalósítási tevékenysége 2014 első felében is gőzerővel folyt. Az elnyert EU-s források lehívása és a beruházások megvalósítása a 2007–2013 közötti uniós költségvetési ciklus végéhez ért. Számos projektet adtunk át üzemelésre az igazgatóság működési területén. Ebben a félévben hozzávetőleg 3,5 milliárd forinttal lett gazdagabb a dél-alföldi vízgazdálkodási infrastruktúra a hozzáadott értéket illetően.

Elkészült a csongrádi partfal 1,5 milliárd forintból megújult szakasza, valamint több síkvidéki vízrendezés és vízpótlás tárgyú projektünk is befejeződött a tavasszal, többek között az Algyői-főcsatorna vízgyűjtőjének vízpótlása, a Tápéi szivattyútelep rekonstrukciója, valamint a Kurca-főcsatorna rehabilitációja.

Napjainkban 9, EU-s forrásból és hazai társfinanszírozásból támogatott projekt fut az igazgatóságunkon. Összértékük, más néven az elnyert támogatás mértéke több mint 2,3 milliárd forint. Jelenleg öt, építési beruházást magába foglaló projektünk van. Ezek közül 4 helyszínen egy időben zajlik a kivitelezés.

A fő irányvonal továbbra is az ár- és belvízvédelem hatékonyságának növelését célozza: árvízvédelmi töltésfejlesztés, belvízvédelmi csatornák kotrása, vízvisszatartó és szabályozó műtárgyak építése és felújítása, kisebb kapacitású közbenső át-emelő szivattyútelepek építése szerepel a palettán.

Aktuális projektjeinkről még több információt és fotó található az Ativízg weboldalán (www.ativizig.hu)

Frank Szabolcs
(Fotók: Ativízg)

A megújult Talomi tiltó a Kurcán (fent) és újjáépített műtárgy az Algyői-főcsatornán

Felújítások a vízügyi emlékhelyen

Az Ativízg egyik „ékszerdoboz” az Újszegeden lévő Vízügyi Történelmi Emlékhely. Az elmúlt években új kiállítás létrehozására igen (kubikos kiállítás), az épületek felújítására azonban nem került sor. Ahogy arról már korábban is írtunk, az évek során sajnos folyamatos állagromlás ment végbe az emlékhely épületében, külső környezetében és a kültéri kiállítási tárgyakban is. Kisebbszámú renoválások történtek már, de 2013 tavaszán az eddigiekhez képest nagyobb volumenű felújítási munkák kezdődtek el a Maros-toroki gátórház területén.

A múzeumi főépület gondnoksági irodája évekig „bogárgyűjtő” helyiség volt, mivel a nyílászárók már olyan állapotban voltak, hogy sem a kis rovarok, bogarak, sem a hideg ellen nem védtek meg a múzeumi gondnok kollégákat. Az iroda két ablakát és az ide tartozó mosdóit is ki kellett cserélni. Új, műanyag to-

kozású, hőszigetelt bukó-nyíló ablakok kerültek helyükre, szünyoghálóval együtt.

A tetőn a hosszú évek alatt megrongálódott cserepezést javították. A főépület udvar felőli oldalán, a tetőtér és a lépcsőházi homlokzat találkozásánál elkészült a hiányzó bádogozás, mely a továbbiakban már gátolja a fal mentén ezidáig befolyó csapadék útját.

Az oktatóépület tetőszerkezetében is történtek javítások. A sáttető két végénél az elkorhadt oromdeszkát, a cserepezést és a tönkrement cserépleceket lebontották, s újakra cserélték. Új, horganyzott bádogozással ellátott oromszegélyt helyeztek fel, mely immár nagyobb védelmet nyújt a korhadás ellen. Új vízelvezető ereszcsonát építettek ki, az épületen belül pedig a mosdókat részlegesen felújították.

(Folytatás a 10. oldalon)

Felújítások a vízügyi emlékhelyen

(Folytatás a 9. oldalról)

Az udvaron a föld alatt futó régi szivárgó vízvezetékeket korszerűbb PVC-csővekre cserélték, több helyen téli csapokkal a könnyebb kezelhetőség érdekében. Az oktatóépület és a főépület több termében is

tisztasági festés javítja az összképet. Átrendezték a főépületben lévő könyvtárat, ezzel együtt a teljes könyvdokumentációt leltározták, illetve új tárgyakat állítottak ki az olvasóteremben. Bízunk benne, továbbra is lehetőség lesz kisebb-nagyobb reno-

válásokra az emlékhelyen, hogy az évtizedek alatt összegyűjtött vízügyi emlékek méltó környezetben foglalhassák el helyüket.

Martonosi Attila–Nagyszöllösi Nóra
(Fotó: Martonosi Attila)

Élménydús vízügyes gyermektábor Siófokon

2014. június 23-án újra birtokba vehették a vízügyes gyerekek az Atívíz Siófoki üdülőjét. A Balaton felé tartva a buszon megtörtént az ismerkedés a gyerekek között. Báló Mónika tanárnő is bemutatkozott, és mire Siófokra értünk, komplett tervek születtek, hogy ki-kivel szeretne majd egy szobába kerülni. Az üdülőbe érkezve a gondnok néni hiába akarta az előre beosztott szobákat átadni, a buszos megegyezések felülírták a papírfórmát. Ez pedig így volt jó! A buszon kialakult baráti kapcsolatok egész héten kitartottak és a szülők visszajelzései alapján most is tartanak.

Ezen a nyáron összesen 28, 9 és 14 év közötti gyermek táborozott együtt Siófokon, két tanárnő felügyeletével. A Csongrádi szakaszmérnökségről két kolléganő, illetve jómagam a Szentesi szakaszmérnökségről kísértük el a csoportot és adtunk segítséget a pedagógusoknak a felügyeletben és az étkeztetésben.

A tavalyi tábor 12 résztvevőjéből 9-en az idén is eljöttek és most a hazaúton minden gyerkőc azt bizonygatta, hogy ő jövőre is eljön! Úgyhogy kedves szülők, lehet készülődni a jövő nyárral!

A tavalyi táborhoz most nem volt annyi program a strandoláson kívül, de voltunk Keszthelyen a Festetics-kastélyban, a Hintómúzeumban és a Vadászati kiállításon. Teljesen elvarázsolt mindannyiunkat a tetőtérben látható történelmi modellvasút kiállítás terepasztala és a kitömött állatok serege. Részt vettünk egy kalózos sétahajózáson, ahol a bátrabbak kipróbálhatták a hajó kormányzását. Idén is meglátogattuk a víztornyot és az Ásvány Múzeumot, valamint megnéztük a Kálmán Imre szülőházában kialakított múzeumot. A bazársor, a japánkert és a kikötő jó időtöltésnek bizonyult a borongós időjárású napokon, délután

pedig ping-pong, foci és tollaslabda meccsek voltak. Amikor viszont ismét melegen sütött a nap, már „csak” strandolás volt délután és délután is a program. A sok szép látnivalón kívül, azt hiszem, emlékezetes marad minden táborlakónak például a „fogelhagyós” túró rudi (két fog is ott maradt a strandon!), a fiúk vízi futóversenye, a parkbéli „vadászat”, „Szuper Áron” hajfonódája, Magdi néni lángosa és a rózsá alakú fagyó is! Na jó, néhányan a vb meccseire is emlékezni fognak. (A fotó a szerző felvétele.)

(Folytatás a 11. oldalon)

Élménydús vízügyes gyermektábor Siófokon

(Folytatás a 10. oldalról)

A vízügyes gyermektábor régi hagyományának felélesztése, úgy gondolom, nagyon jó úton halad!

Összeállt egy „jó gyermekanyag”, Báló Mónika pedig igazán kedves, talpraesett, gyermekközpontú tanárnő, aki szívébe zárta az idei táborozókat. Hazaérkezésünkkor úgy nyilatkozott, hogy szívesen vállalná a jövő évi tábor vezetését is, de az a kérése, hogy kezdődjön meg decemberben-januárban a szervezés, mert igazából a szülőknek kell eldönteniük, hogy milyen jellegű táborba szeretnék küldeni gyermeküket.

Az idén nem látogathattunk kalandparkot és bobbályát, mert nem voltak meg az ehhez szükséges szülői nyilatkozatok, de ezek birtokában jövőre ilyen programokra is lenne lehetőség. Akár

kézműves vagy angolos tábor is szerveződhet, vagy ki lehetne tűzni célul akár azt is, hogy évről évre felderítsünk a Balaton partján valamilyen természeti vagy tárgyi érdekességet. Különböző múzeumok, kiállítások látogatása is program lehet, hiszen ilyen kulturális élményekkel is gazdagíthatjuk gyermekeinket a sok strandolás mellett.

Szívesen gyűjtöm az esetleges tábor szervezési javaslatokat, ötleteket a szülőktől, de természetesen a gyermekektől is e-mailben: gyovaiagnes@ativizig.hu, jaszneagi@gmail.com

Kedves Táborozók! Majdnem 1 GB-nyi fotó és videó készült a tábor alatt, ezeket csak fokozatosan tudom megküldeni, ezért türelmeteket kérem! További jó nyarat kívánok mindenkinek!

Jászné Gyovai Ágnes

XXXII. Országos MHT Vándorgyűlés Szegeden

A Magyar Hidrológiai Társaság az Ativízig és az MHT Szegedi Területi Szervezetének közreműködésével 2014. július 2–4. között Szegeden rendezte meg immár 32. alkalommal a vizes szakma számára változatlanul kiemelkedően fontos Országos Vándorgyűlését, mintegy 350 regisztrált résztvevővel. A rendezvény helyszíne az SZTE Egyetem utcai épülete volt.

A nyitó plenáris ülésen dr. Szlávik Lajos, az MHT elnökének megnyitóját követően Molnár Béla, az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatója, prof. dr. Szabó Gábor, a Szegedi Tudományegyetem rektora, dr. Polner Eörs, a Csongrád megyei Kormányhivatal főigazgatója, Kling Zoltán, a Belügyminisztérium Vízügyi Koordinációs Főosztályának főosztályvezetője, Reich Gyula, a Magyar Mérnöki Kamara Vízgazdálkodási és Vízépítési Tagozatának elnöke, Kurdi Viktor, a MAVÍZ alelnöke, dr. Szabó Iván, a MAVÍZ Vízipari Tagozatának elnöke, valamint dr. Kozák Péter, az Ativízig igazgatója, az MHT Szegedi Területi Szervezetének elnöke mondott köszöntő beszédet.

Két szakmai előadást hallgathattak meg a résztvevők: dr. Váradi József, a Vízügyi Tudományos Tanács elnöke „Súlypontok a hazai vízgazdálkodás fejlesztésében” címmel, dr. Kozák Péter „Az alsó-tiszai vízgyűjtők sajátosságai” címmel tartott előadást. A délelőtti nyitó plenáris ülés Mosonnyí Szabolcs „Vad Szigetköz – A szárazföldi delta” (2013) c. filmjének vetítésével zárult.

A vándorgyűlésen az előzetesen beérkezett javaslatok és dolgozatok alapján 11 szekciót alakítottak ki: 1. Vízgyűjtő-gazdálkodás; 2. A vízkárelhárítás időszzerű feladatai; 3. Területi vízgazdálkodás; 4. Víz-

ellátás; 5. Csatornázás, szennyvízelvezetés és tisztítás; 6. Vízépítés; 7. A hidrogeológia és mérnökgeológia időszzerű feladatai; 8. Vizes élőhelyek védelme; 9. A vízgazdálkodás története; 10. A balneológia aktualitásai; 11. A hidrológia, hidraulika időszzerű kérdései.

E témakörökben megközelítőleg összesen 160 előadás, igazgatóságunk részéről négy különböző szekcióban nyolc előadás hangzott el. Utóbbiak a következők voltak:

– Dr. Benyhe Balázs: Síkvidéki területek vízháztartásának modellezési lehetőségei a Fehértó–Majsai-főcsatorna vízgyűjtője példáján – eredmények, tapasztalatok;

– Borza Tibor: Nagyvízi mederkezelési mintaterv – Szeged;

– Dr. Fekete Endre, dr. Kozák Péter, Barla Enikő, Fiala Károly, Vidács Livia: Komplex vízviasszartatási program a Nagyszéksóstó (Mórahalom) vízrendszerében;

– Fiala Károly: Aszályindexek összehasonlító vizsgálata az Alsó-Tisza jobb part alegység területén;

– Máriási Ferenc: Az Alsó-főcsatorna melletti öntözésfejlesztés tervezési esettanulmánya;

– Priváczkíné Hajdu Zsuzsanna: Az Orosházi szivattyútelep üzemelésének elemzése mértékadó belvízi időszakokban, avagy a méretezési irányelvek felülvizsgálatának szükségessége;

Sári Csaba: Az árvízvédelmet szolgáló, folyamatban lévő projektek az Ativízig működési területén

– Seres Tibor, Balog Réka, Juhász Tamás: ADC használata a vízgazdálkodásban.

A szekcióülések a rendezvény első két napján zajlottak, a szekciótitkári feladatokat főként igazgatóságunk kollégái látták el: Balog Réka, Batta Emese, Benyhe Balázs, Fiala Károly, Juhász Tamás, Kovács Máté, Máriási Ferenc, Nagy Ferenc, Sági

Rajmund, Sári Csaba, Tóth Szabolcs, Vidács Livia és Vigh Máté.

A rendezvényen hagyományosan megtartották a baráti találkozót egy rendhagyó helyszínen, a „vízen”: a belvárosban horgonyzó Tisza River Café nevű úszómű kiálló helyszínek bizonyult.

A tanácskozás utolsó napján szegedi szakmai kirándulás volt a program. Ennek keretében a szegedi partfal jelenleg zajló rekonstrukciós munkálatait (képünkön), Magyarország legrégebbi vasbeton víztornyát, az „Öreghölgyet”, a felújított, 1929-ben épült, védetté nyilvánított Tápéi szivattyúházat és -telepet tekinthették meg a résztvevők.

A jövő évi, XXXIII. Országos Vándorgyűlésnek a Nyugat-dunántúli területi szervezet ad majd otthont, Nádor István, a NYUDUVIZIG igazgatója hívta meg az MHT tagjait.

A vízügyi szolgálat szakmai vezetése számára megfogalmazott hagyományos ajánlások véglegesítése folyamatban van, annak eredménye a közeljövőben az MHT hírei közt (a www.hidrologia.hu oldalon) lesz olvasható.

Zsóri Edit

Hidrológiai tájékoztató

Hidrometeorológiai helyzet:

Az elmúlt rendkívül csapadékos májust egy közel átlagosan csapadékos június követte. A havi csapadékmennyiség az időszakai átlag 88 %-a volt. A májusi tartós és intenzív esőzések, illetve a júniusi átlagos csapadékösszeget megközelítő értékek jelentős mértékben csökkentették a hidrológiai év elején kialakult vízhiányt. A 2013 novemberétől számított kumulált csapadékmennyiség sokéves átlaghoz viszonyított aránya 95 %. A júniusi csapadék térbeli eloszlása egyenetlen volt. Az Ativízig működési területének déli részén (Szeged, Makó) 60–80 mm eső esett, azonban a terület északi és északnyugati részén (Szentés, Csongrád, Kecskemét) a csapadék 40 mm alatt maradt.

A havi középhőmérséklet 0,3°C-kal maradt el az időszakai átlagtól. A hónap léghőmérsékletei – időnként a sokéves átlagot kiugró eltérésekkel – jelentős ingadozást mutattak.

Folyók vízjárása:

Június elején folyószakaszaink jellemzően apadó tendenciát mutattak, majd a hónap végén, a lehullott csapadék hatására kisebb vízszintemelkedések jelentkeztek, mélyen a sokéves átlag alatt.

Talajvízállás:

A kiadós májusi és június végi csapadék hatására a talajvíz szintje kismértékben emelkedett. Nagyobb mértékű talajvízszint-emelkedést a Kiskunsági homokháton, Balotaszállás, Zsana és Harkakötöny térségében regisztráltak, ahol 22–27 cm-rel került magasabbra a talajvíz szintje, illetve kismértékben Szeged és Tiszasziget térségében is pozitív változás következett be (13–18 cm). Egyes hátsági területeken a megelőző hónap csapadéka ellenére talajvízszint-süllyedés volt jellemző. A talajvízszint csökkenése legjobban Kiskunfélegyháza, valamint Orosháza és Tótkomlós térségeit érintette kb. azonos mértékben (-11 és -18 cm közötti csökkenés). A legmagasabb talajvízállások Pálmonostora és Kiskunfélegyháza térségében fordultak elő (-100 és -200 cm közötti értékekkel), míg a legmélyebb talajvízszintek a Tisza jobb partján Harkakötöny és Kunfehértó (-500 és -600 cm között), a bal parton pedig a Maros hordalékkúp ÉNy-i végénél, Kardoskút és Csánápalota térségében (-400 és -500 cm közötti értékekkel) voltak jellemzőek.

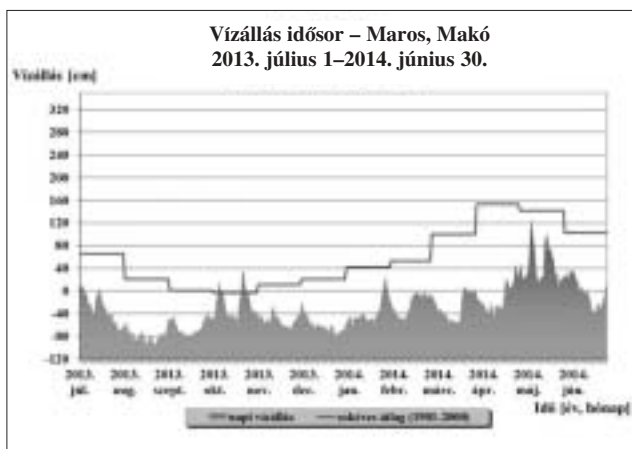
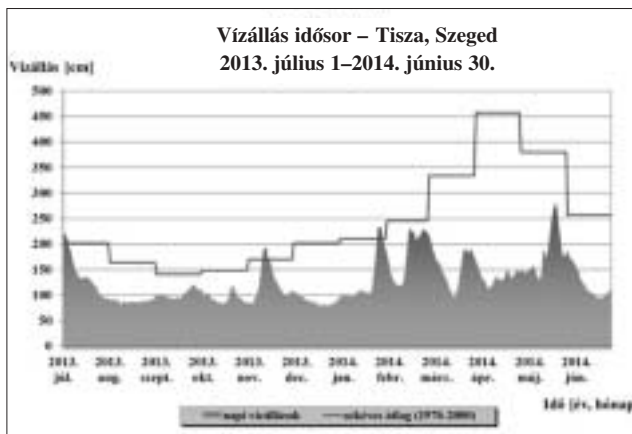
Talajnedvesség:

A június végi talajnedvességi értékekben jelentős változás következett be a május végi értékekhez képest. A júniusi csapadékok következtében a hónap végére a működési területen a talajok legfelső, 0–20 cm közötti rétegében egy hónap alatt 50–70 %-ról 70–100 %-ra növekedett a talajnedvesség. A 20–50 cm mélységben kismértékű csökkenés következett be (50–70 %-ról 40–60 %-ra), míg az 50–100 cm-es talajrétegekben nagyobb mértékben csökkent a talaj nedvességtartalma (70–90 %-ról 50–70 %-ra).

Belvízhelyzet:

Igazgatóságunk működési területén a befogadók alacsony vízszintje miatt a belvízcsatornák gravitációs kivezetésének lehetősége biztosított volt. A májusi csapadéktevékenység miatt elrendelt belvízvédelmi beavatkozási munkákat június elejére befejezték, jelentős belvízi elöntés a működési területen nem alakult ki.

Balog Réka–Benyhe Balázs

Kedves Olvasóink!
Az Ativíziggel kapcsolatos információk, hírek, valamint lapunk, a VÍZPART eddig megjelent számai és egyéb érdekességek elolvashatóak a www.ativizig.hu internetes oldalon.

Személyzeti hírek, szervezeti információk

Ebben az évben igazgatóságunknál jelentős szervezeti változások történtek. A Kormány 482/2013. (XII.17.) számú rendelete értelmében 2014. január 1. napjától az Ativízig szervezeti állományában kialakították az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Hatóságot, mint elkülönült, jogszabályban meghatározott önálló feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezeti egységet.

2014. április 1-jétől a jóváhagyott Szervezeti és Működési Szabályzat alapján változott az igazgatóság szervezeti felépítése (lenti ábra). Új szervezeti egységként a Fenntartógép és Hajózási Üzemág jött létre 26 dolgozóval, Kohn Sándor vezetésével, valamint a Vízrajzi és Adattári Osztály, Fiala Károly irányításával.

Az igazgatóság idei engedélyezett létszáma 333, melyből 20 a hatósági létszám. A munkajogi létszám 361, melyből 338-an közalkalmazotti kinevezéssel, 23-an kormánytisztviselői kinevezéssel rendelkeznek. A Munka Törvénykönyve szerint 18 dolgozót munkaszerződéssel, határozott időre alkalmazunk a KEOP-2.1.1/2F/09-11-2013-0001. számú projekt keretében.

A közalkalmazottak végzettség szerinti összetétele az I. félévben: alapfokú végzettségűek 48-an, középfokú végzettségűek 191-en, a felsőfokú végzettségűek száma 99. Az állományunkban levő kormánytisztviselők végzettség szerinti összetétele: középfokú végzettségűek öten, felsőfokú végzettségűek 18-an.

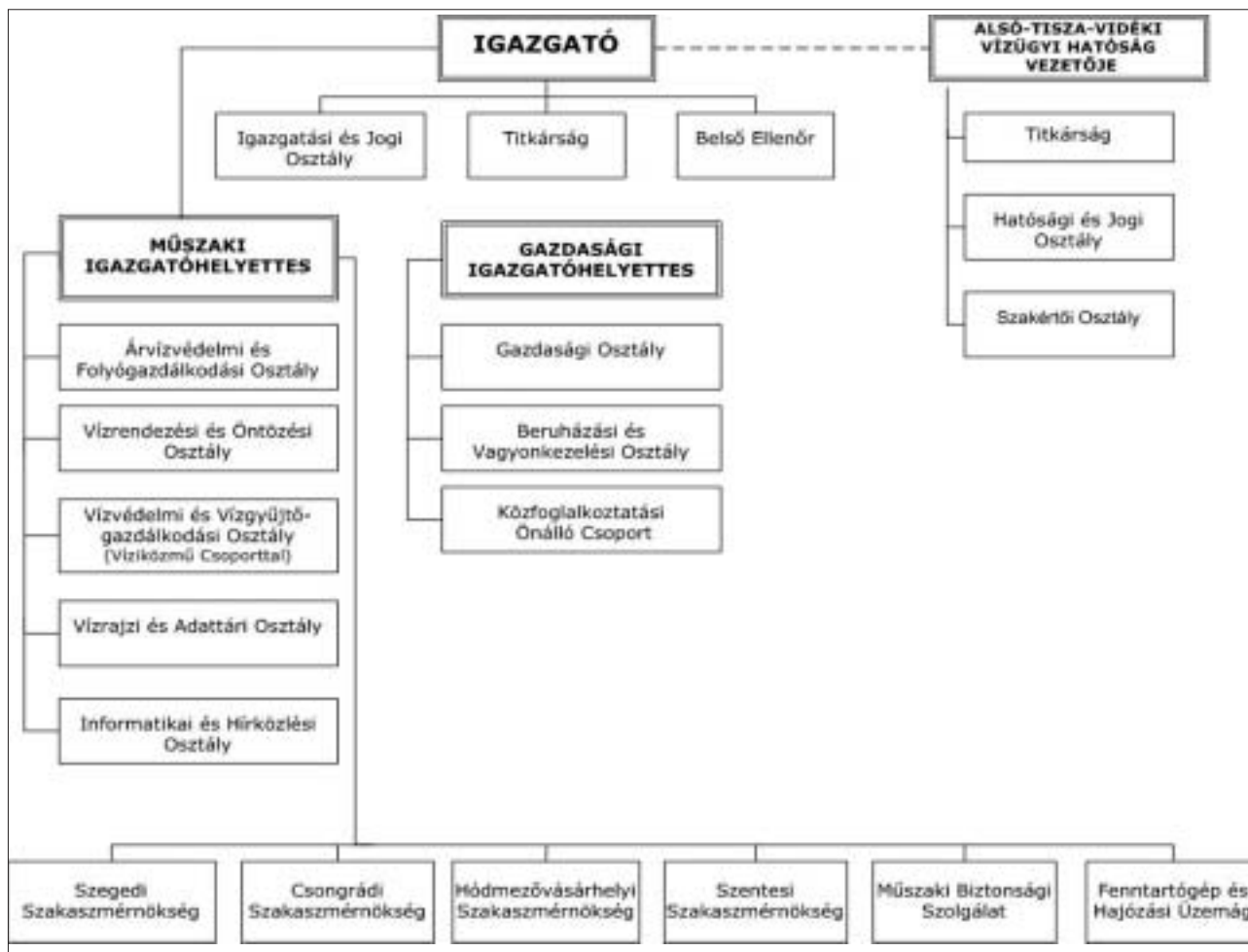
Kormegosztás	Közalkalmazottak	Kormánytisztviselők
30 évesnél fiatalabb	33	5
30–39 év között	92	11
40–49 év között	106	3
50 év felett	107	4
Összesen	338	23

Idén az I. félévben 32 dolgozót neveztek ki, (ebből 23-at áthelyezéssel, jogutódlással), valamint 9 közalkalmazotti, illetve kormánytisztviselői jogviszony szűnt meg.

Lőrinc Erzsébet közbeszerzési referens (Igazgatási és Jogi osztály) feladatkörét jogviszonyának megszűnését követően a korábban titkármői munkakört betöltő *Patyik Ágota* vette át. Az ő helyére *Sári Szilviát* (korábban közfoglalkoztatott) nevezték ki. *Hóse Zsolt* (Informatikai és Hírközlési osztály) osztályvezető jogviszonya megszűnt, munkakörét informatikus kollégánk, *Bodó László* vette át. Az ő munkakörének betöltésére 2014. márciustól *Kónya Gábort* nevezték ki. *Romsits Zoltán* vízrendezési referens (Vízrendezési és Öntözési osztály) jogviszonyának megszűnését követően munkakörét *Kósáné Bódi Mária* vette át. *Magyarossy Nóra* (Beruházási és Vagyonkezelési osztály) jogviszonya megszűnt, feladatkörét *Veresné Fekete Zsófia* vette át. *Szél Szilveszterné dr.* jogász (Igazgatási és Jogi osztály) 2014. június 16. napjától kormánytisztviselőként állt munkába a Vízügyi Hatóságnál. Az Igazgatási és Jogi osztály 2014. szeptember 1. napjától *Csókinsé dr. Király Anikót* alkalmazza. Kinevezték továbbá *Tállai Csabát*, *Tamasi Józsefet* és *Benkő Noémit* a Hódmezővásárhelyi szakaszmérnökség, *Pataki Dávidot* pedig a Szegedi szakaszmérnökség állományába.

Idén az I. félévben vettünk végső búcsút igazgatóságunk nyugdíjasai közül *Nagymihály Jánosné* (Társulati osztály); *Sövényházi Endrétől* (Gépüzem), *Kardos Imrétől* (igazgatóhelyettes) és *Both Zoltántól* (Pénzügyi osztály, Gépüzem). Emléküket megőrizzük!

Kurucz Gyula

Új egységünk a fenntartógép és hajózási üzemág

Idén április 1-jével igazgatóságunkon szervezeti struktúrájába integrálva megalakult a Fenntartógép és Hajózási Üzemág (FHÜ). Az egység állományába a négy szakaszmérnökség gépkezelőit és gépszerelőit, valamint a korábban már a Medencés kikötő és a hajóflotta üzemeltetésével foglalkozó munkatársakat sorolták át.

Az újonnan létrejött egység feladata a szakaszmérnökségek által megvalósítandó gépi fenntartási munkák (töltéskaszálás, belvízelvezető, öntöző és kettős hasznosítású csatornák medertisztítása, hajózóút karbantartása) végrehajtása, valamint a szabad kapacitás kihasználását célzó külső megrendelői igények kielégítése.

Az üzemág központjának a szegedi Medencés kikötő hajózási bázisa, a gépkezelőknek és járműveiknek pedig a szakaszmérnökségek géptelepei adnak otthont. A munkagépek egységek közötti átadása folyamatban van. Elszámolásukban és vezénylésükben a szakaszmérnökségek műszaki és gazdasági munkatársai vannak elsősorban segítségünkre, akik konstruktív együttműködését ezúton is szeretnénk megköszönni. Az üzemág megalakulása előtt megkezdett, a szakaszmérnökségekkel már közösen végzett munkák lezárása folyamatban van. Az elkövetkező időszakban már központilag koordinálva kívánjuk elvégezni a területi egységek által megrendelt gépi munkákat, a szakaszmérnökségek elvárásainak és szakmai iránymutatásainak megfelelően.

A Szegeden lévő székhelyünk és az igazgatóság működési területének külső határvonalai felé eső munkaterületek közötti, olykor jelentős mértékű távolság áthidalására a Hódmezővásárhelyi és a Szentes–Kucori géptelepeken – a közfoglalkoztatási program által nyújtott lehetőségeket igénybe véve – 2-2 adminisztratív

munkaerőt állítunk be, akik a helyben keletkező bizonylatokat készítik elő és továbbítják hozzánk feldolgozásra, továbbá biztosítják azok naprakész állapotban tartását. Ily módon tudjuk megteremteni a folyamatos kapcsolatot a távoli géptelepekkel, valamint eseményszerűen nyomon követni, és a megkövetelt határidőn belül adminisztrálni az elvégzett munkákat, illetve szükség szerint koordinálni azokat.

Az előző év végén pályázati forrásból beszerzett CATERPIL-LAR gyártmányú M316 D típusú gumikerekes, hidraulikus, forgó felsővázas kotrógép és a 428F univerzális földmunkagép is hasznos szolgálatot tett már. Mindkét géppel több térségben is munkába vettünk saját üzemeltetésben lévő műveket Szentes, Szatymaz és Sándorfalva térségében (fölső képek).

A Medencés kikötő üzemeltetéséhez tartozóan a korábban saját kivitelezésben épített súlypályát meghosszabbítottuk. Így a mértékadó szegedi állami vízmércén mért +100 cm tiszai vízállásnál alacsonyabb vízszintek mellett is megoldott már a kisgéphajók utánfutóról való vízre eresztése, kiemelése (alsó kép). Az idei évtől kezdődően kidolgoztuk és kialakítottuk a külsős horgászcsónakok, kisgéphajók, valamint egyéb vízi járművek és vízi sporteszközök fogadására vonatkozó kikötői díjszabásokat és vesztegési feltételeket, így jelenleg már 14 bérlővel kötöttünk szezonális hajótárolási megállapodást.

Az elkövetkező évek során a fenntartó- és földmunkagépek, valamint a vízi járművek központi üzemeltetését és vezénylését a lehető leghatékonyabbá igyekszünk tenni, továbbá megfelelni az igazgatóság, a szakaszmérnökségek és a külső megrendelők gépi munkavégzési igényeinek és a kikötő üzemeltetési feladatainak.

Kohn Sándor

(A fotók a szerző felvételei)

Gátórház-felújítások

A Környezet és Energia Operatív Program (KEOP) 2007–2013-as programozási időszakában az Atvízig több olyan pályázatot is beadott, melyek az állami tulajdonú árvízvédelmi művek fejlesztését tűzték ki célul. Ezek közül az egyik legsokrétűbb pályázat a 11.06. árvízvédelmi vonal rekonstrukciójára vonatkozott. A projekt összetettségét mutatja, hogy a kivitelezési munkák során nem csak a védművek, hanem a szakaszon lévő valamennyi gátórház is megújul.

A projekt lebonyolítása két forduló. Az első forduló lebonyolítására a szerződést 2008 júliusában írták alá. Ennek keretében a megvalósításhoz szükséges engedélyes tervek és tanulmányok elkészítése történt meg, 53 millió 412 ezer forint értékben, 100 százalékos támogatással. Ez alapján a 2. forduló, a kivitelezés lebonyolítására az irányító hatóság 1 258 000 forint támogatást ítélt meg, ami szintén 100 %-os támogatást jelent.

A közbeszerzési eljárás lefolytatása után igazgatóságunk 2013. október 18-án szerződést kötött a Békés Drén Környezetvédelmi, Víz- és Mélyépítési Kft.-vel az építési munkák (generál kivitelezés, tervezés) elvégzésére. Az órházak felújítási, épületgépészeti és közműépítési munkáit a Clean Star Complex Kft., mint alvállalkozó végzi. A munkálatok várhatóan az őszi folyamán fejeződnek be.

A megfelelő gát- és csatornaóri életminőség biztosítását az igazgatóság vezetése mindig kiemelt kérdésként kezelte. Nagyobb javulást azonban csak az ilyen projektek keretén belül lehet elérni. Ezért a projekt a gátórtételek teljes körű felújítását célozza. Nem csak a lakóépületek, hanem a melléképületek, szertárak és a közműhálózat is megújulnak. Természetesen nincs mindenütt azonos mennyiségű munkavégzésre szükség, mivel az órtételek sincsenek az elmúlt évek kisebb-nagyobb felújításainak következtében azonos állapotban. Ami mindenütt egyformán megvalósul, az a nyílászárók cseréje és a hőszigetelés. A Deszki és Deszk-Fehértói gátórházaknál, ahol a vízellátás fűrt kútról történik, azok felülvizsgálatát, illetve ha szükséges, a kutak újrafúrását végzi el a kivitelező. A Deszk-Fehértói kút rekonstrukciója a szomszédos szivattyútelep vízellátását is javítani fogja. A gátórházak környezetkímélőbbé tétele érdekében valamennyi helyszínen esedékes a szennyvízelvezető rendszer javítása, ahol szükséges, helyi tisztító berendezés beépítése.

A legnagyobb változás a Vedresházi (Tiszasziget) gátórtélepen várható. Ott a főépület kibővül egy kiszolgáló résszel, amely helyet ad az új kazának is, így a fűtésre szolgáló meleg vizet nem kell többé – energiapazarló módon – a melléképületből átvezetni. Új istállók és olak is épülnek. A rekonstrukció során jelentős változáson esik át a víz- és szennyvízhálózat is.

Az Újszegedi gátórtélepen – amely védelmi központként is funkcionál – a gátórlakás újul meg teljes egészében, egy új garázs is épül, illetve a többi melléképületen is kisebb-nagyobb javítá-

Gátórház épül Újszegeden

sokat végeznek el. Ezen a helyszínen a közműcsatlakozások is átépülnek, növelve az ellátás biztonságát. Szintén teljesen új és korszerű lesz a fűtésrendszer, amely nem csak a gátórlakást, hanem a védelmi központot is fűti.

A Maros menti órtételeken – az előzőekben említettek szerint – elsősorban a nyílászárók cseréje és a hőszigetelés történik meg, más kisebb-nagyobb javítások mellett. Ahol szükséges, kiegészítik a térburkolatokat is. A projekt során valamennyi órháznál különös figyelmet fordítanak a tetőszerkezetek és az ereszcsonna-rendszer felújítására, cseréjére. Ez hosszú távon biztosítja az épületek megfelelő állagának fenntarthatóságát.

A fejlesztések keretében a hírközlő hálózat is teljes egészében megújul. Az igazgatóság működési területén egyedülálló módon, valamennyi órháznál olyan kommunikációs csatlakozás épül ki, melynek segítségével minden helyszínen közvetlenül lehet csatlakozni az igazgatóság számítógépes hálózatához.

Meg kell említeni azt is, hogy a kivitelezés jelentős mértékű közreműködést igényel a gátór kollégáktól. Egyrészt több helyszínen ideiglenesen ki kellett költözniük a lakásokból, állataikat másutt kellett elhelyezniük, másrészt mindenki saját munkájával is hozzájárult az órtételek szebbé tételéhez. Több olyan kisebb kiegészítő munkát is elvégeztek kollégáink, melyek már nem fértek volna bele a projekt költségvetésébe.

Az újszegedi, a deszki és a klárafalvi gátórház szinte teljes egészében elkészült. Ezek a helyeken már szemmel látható a beruházás eredménye. A kivitelezés befejezése után jelentősen javulni fognak az órkollégák életkörülményei. Kényelmesebb, olcsóbban üzemeltethető szolgálati lakásokban élhetnek majd úgy, hogy az órtételek jelentősen kisebb terhelést jelentenek a környezet számára.

Sági János

(Fotó: Szegedi szakaszmérnökség)

Víz Világnap 2014

Az Atvízig és a Magyar Hidrológiai Társaság szegedi szervezete 2014. március 21-én közösen tartotta ünnepi rendezvényét a Víz Világnapja alkalmából.

Az ideai hivatalos szlogen: „Víz és energia” volt. E jelmondathoz kapcsolódóan Bodor Dezső, a Szegedi Vízmű Zrt. műszaki igazgatója, valamint Schilsong János, az Atvízig energetikus munkatársa előadását hallhatták a jelenlévők.

A két szervezet közösen hirdetett pályázatot a dél-alföldi régióban. A pályamunkák a szlogenhez kapcsolódtak. Számos alkotás érkezett a felhívásra, öt kategóriában összesen 17-et díjaztak.

ÓVODÁSOK: 1.: Vári Marcell, Pál u. óvoda, Hódmezővásárhely; 2.: Óze Csánád, dr. Mátéffy Ferenc u. óvoda, Szentés; 3.: Nagy Aliz, Oldalkosár u. óvoda, Hódmezővásárhely.

ALSÓ TAGOZAT: 1.: Czako Sára, Ádám Jenő ált. isk., Bordány; 2.: Hegedüs Imola, 3.: Bozsó Angie, mindketten SZTEJKI Pallavicini Sándor ált. isk., Sándorfalva.

(Folytatás a 16. oldalon)

40 éves a Vízügyi SE

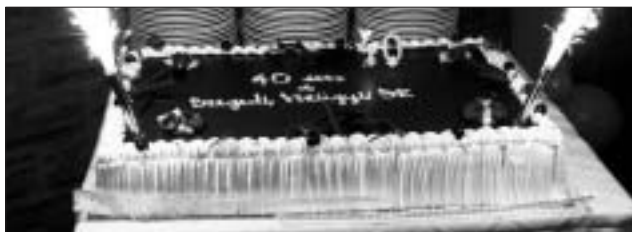
Megalakulásának 40 éves évfordulóját méltóképpen ünnepelte meg a Szegedi Vízügyi SE 2014. március 28-án.

„Negyven év... rég volt, szép volt. Fiatalok voltunk, szerettünk szórakozni, sportolni. 1974-ben az igazgatóság létszáma 1500 volt, a 30 év alatti fiatalok száma kb. annyi, mint az igazgatóságunk jelenlegi létszáma. Sportolni szinte mindenki szeretett, így alakult meg 1974-ben a Szegedi Vízügyi Sportegyesület. Az alakuló közgyűlés kajak-kenu, kézilabda, tájékoztatósi futó szakosztályok és tömegsport bizottság létrehozását határozta el...

A Gróf Széchenyi István evezős és kajak-kenu pályán rendezett hazai és nemzetközi versenyeken a szervező bizottságnak aktív részese volt sportegyesületünk, és a sportsikerek mellett Szeged hírnevét öregbítette a rendezvény sikere. Kiemelkedő rendezvények voltak a kajak-kenu Európa- és világbajnokságok, a nemzetközi evezős versenyek, hazai országos bajnokságok.” (Részlet az elnöki beszámolóiból.)

A jubileumi sportnap programján az igazgatóság épületében lépcsőfutás (egyéni, páros, női-férfi), az Etelka sori Sportcsarnokban a Dolce Dance Tánciskola bemutatója és közös bemelegítés (alsó kép) volt. Majd kispályás labdarúgó mérkőzések, gyerekfoci, kézilabda büntető dobások következtek. A Szegedi Vízügyi Sportcentrum programján tenisz, asztali tenisz és strandröplabda, az Irinyi János utca 1. szám alatt eredményhirdetés, ünnepi közgyűlés, vacsora és baráti beszélgetés, zenés-táncos multság szerepelt.

A délutáni sportversenyeken és az esti ünnepi közgyűlésen, zenés, táncos multságon mintegy 130 igazgatósági dolgozó, sportegyesületi tag, városi sportvezető és támogató vett részt. Jelen voltak régi „öreg” sportolók, sportvezetők, így kajak-kenusok, kézilabdások, a tájékoztatósi futó szakosztály tagjai, kis- és nagypályás labdarúgók, evezősök, kosárlabdázók, tömegsportban

részt vevők, jelenlegi fiatal sportolók. Az ünnepi közgyűlésen megemlékeztünk a Vízügyi SE alapító elnökéről, Wolf Mihályról és a Vízügyi SE egykori sportvezetőiről, akik már nincsenek közöttünk (dr. Simády Béla, Tóth István, Sódar István, Török Imre). Az esti köszöntőt a délutáni sportesemények eredményhirdetése, díjak átadása, valamint az elnöki beszámoló követte.

„Az előttiünk álló feladatok közül a legfontosabb a megmaradt szabadidő szakosztály (tömegsport) életben tartása, a mai nehéz gazdasági körülmények között, támogatók, szponzorok segítségével. Ezúton szeretném megköszönni az elmúlt évtizedek, évek, illetve a mai nap támogatóit. Ennek jegyében kívánok a Szegedi Vízügyi SE minden volt, jelenlegi tagjának, a vízügyi igazgatóság minden dolgozójának jó egészséget, és a 2014 őszén tartandó közgyűlésre (elnökségi választásra) sok-sok jó, megvalósítható ötletet.” (Részlet az elnöki beszámolóiból.)

A vacsora, baráti beszélgetés mellé, illetve az azt követő, jó hangulatú táncos multsághoz a zenét az Alkalmi Sport együttes szolgáltatta.

Kurucz Gyula
(Fotók: Fiala Károly)

Víz Világnapja 2014

(Folytatás a 15. oldalról)

ALSÓTAGOZATOS KÜLÖNDŰ: Kőfalvi Zsófia Alexandra és Andó Anasztázia, mindketten SZTEJKE Pallavicini Sándor ált. isk., Sándorfalva.

FELSŐ TAGOZAT: 1.: Erdélyi Anita; 2.: Boruzs Amarilla Napsugár, mindketten Gedői ált. isk. és AML, Szeged; 3.: Lakatos Nóra, Tisza-parti ált. isk., Szeged; KÜLÖNDŰ: Pópity Anna Éva, Kisteleki ált. isk., Kistelek.

KÖZÉPISKOLÁSOK: 1.: Hodák Eszter; 2.: Vigh Eszter, mindketten Vedres István Építőipari Szakközépiskola, Szeged

FELNÖTT KATEGÓRIA: 1.: Gonda Nikolett; 2.: Nosza Krisztián; 3.: Marton Ákos.

A Víz Világnapja alkalmából dr. Pálfai Imre, az Atvízigig ny. mérnöke Vásárhelyi Pál Díjban, Benyó György, az igazgatóság gátbiztosa Miniszteri Elismerő Oklevél kitüntetésben részesült. Kollégáink az elismeréseket a 2014. március 24-i Budapesten megrendezett központi Víz világnapi ünnepségen vették át.

Nagyszöllősi Nóra

VÍZPART

Az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság lapja
www.ativizig.hu

Szerkeszti: a szerkesztő bizottság
Elnöke és felelős kiadó:
Dr. Kozák Péter
Felelős szerkesztő: Pálfy Katalin
Szerkesztő: Nagyszöllősi Nóra

Szerkesztőség: H-6701 Szeged, Pf.: 390
6720 Szeged, Stefánia 4.
Tel.: 36/62/599-599; Fax: 36/62/599-555
E-mail: n.nora@ativizig.hu
Nyomás: „NORMA” Nyomdász Kft.,
Hódmezővásárhely

F.: ATI-VIZIG
6720 Szeged, Stefánia 4.
6701 Pf. 390

DÍJ HITELEZVE
SZEGED I.
Megyei Postahivatal
6701

NYOMTATVÁNY